

[Alvilda Larsen.]

forslag, er, at der gennemføres en generel husleje-forhøjelse, som lejerne skal betale, og som socialdemokratiet hidtil altid har været modstander af. I så henseende vil jeg igen henvise til den sidste del af programudtalelsen fra 1952, hvor man siger: skal vi løse disse bolig- og lejeproblemer, så koster det statskassen penge. Nu kommer man med et forslag, som henter pengene først og fremmest ud af lejernes lommer, og det er det, vi kommunister mener er forkert.

Søren Olesen: Jeg fik jo et klart nej fra den højtærede boligminister på det spørgsmål, om de driftstilskud, der omtales i kapitel XXVIII, kunne komme det byggeri til gode, som skete uden statslån. Det kunne altså ikke lade sig gøre. Jeg mener forsåvidt, at skulle man stille de to former for byggeri lige, burde tilskuddet også kunne komme den slags byggeri til gode, sådan at man efterhånden kunne komme over til en finansiering uden statslån.

Derimod var de øvrige svar ikke så klare. Se det, jeg mente bevirker, at driftstilskuddet bør reguleres, er to forhold. Den højtærede boligminister har jo det håb, at byggeriet skulle blive billigere i løbet af den periode, som der her lovgives for. Men hvis det sker, vil det dog ikke være rimeligt at fastholde det samme driftstilskud, som man begynder med nu, da byggeriet er dyrere. Altså, jeg mener, at man skulle tilsigte en afvikling, sådan at dette driftstilskud var faldende gennem den periode, vi her lovgiver for, og at man, når den er udløbet, eventuelt kan gå over til helt frie forhold. Dernæst mente jeg, at hvis renten indenfor perioden svinger, var det ikke helt rimeligt, at den, der har den billige rente til 5 eller 4½ pct., skulle have lige så meget driftstilskud som den, der har den høje rente på indtil 6 pct.

Endelig — hvis jeg hørte rigtigt — sagde ministeren, at der ikke indeholdes noget om tilskud til det allerede udførte byggeri. Jeg forstår § 157 sådan, at der står, at der udover de allerede givne lempelser kan ydes et tilskud for det byggeri, som er taget i brug i perioden fra 1. marts 1951, indtil denne lov træder i kraft, altså i tiden fra begyndelsen af 1951 indtil 1955, hvor loven kan begynde at virke, og der er foreslået

forskellige takster, de mindste for det byggeri, som ligger nærmest ved balancepunktet 1950, og de højeste tilskud for det byggeri, der er taget i brug efter 1. september 1953. Disse tilskud synes jeg ikke er nødvendige, fordi de, der har lejet efter de bestående love, har været kendt med forholdene og dog er nogenlunde tilfredse. De har fået en god bolig, og de har fået billige lånebetingelser, og derfor finder jeg ikke, at man burde yde yderligere tilskud til dem. Jeg vil slutte med at sige, at vi ønsker, at det skal gå i retning af en afvikling og ikke således, at når den tid er udløbet, som der her lovgives for, står man og er lige vidt.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærbøl): Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger. Det ærede medlem hr. Lorentzen stillede sig tvivlende overfor min påstand om, at kapitel VIII a-byggeriet er underlødigt. Jeg kan dertil sige, at ved undersøgelser foretaget af boligministeriet har det vist sig, at der er mindst 30 pct. af kapitel VIII a-byggeriet, der efter ministeriets opfattelse ikke tilfredsstiller de krav, som må stilles til et forsvarligt byggeri. Nu gør jeg opmærksom på, at det er ikke boligministeriets arkitektafdeling, der i almindelighed kan føre kontrol med dette byggeri. Det skal jo ikke gøres, da spørgsmålet først opstår, når dette byggeri er fuldført. Men ved forskellige undersøgelser har det vist sig, at både på det ene og det andet område er der knappet af på en sådan måde, at dette byggeri i virkeligheden må betegnes som underlødigt, og det vil jeg bede det ærede medlem hr. Lorentzen om ikke at betvivle rigtigheden af.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller må jeg takke for den hjælp, han har ydet mig. Det minder mig lidt om, hvis jeg går på gaden i blæsevej og hatten flyver af og en velvillig medborger, der vil stoppe den, træder den flad og ødelægger den. Det ærede medlems hjælpsomhed er altså af en vis problematisk karakter, og jeg vil blot sige til ham, når han stadig kredser om de 160 000 lejligheder, at — som det også er oplyst i lovforslagets bemærkninger — der skal mindst 100 000 lejligheder til for at klare saneringen. Det tror jeg ikke det ærede medlem hr. Aksel Møller har tænkt på.